عدم ورود تردید در نیت در فرض سوم و در تفکیک سید در عروه

آن چیزی که عجیب است و من میخواهم الآن عرض کنم این است؛ در جواهر عجیب نیست. در عبارت محقق عجیب نیست. چون ممکن است محقق تنها نظر داشته باشند به آن اشکالی که فقط باید بر وجه شعبان انجام شود. اما در عبارت مثل سید به ذهن قاصر من عجیب است. از بزرگی مثل سید عجیب بود که بگویند فرض سوم تردید در نیت است. چهارمی تردید در منوی است. یعنی غیر از عباراتی است که مرحوم آقای حکیم میگویند «لایرجع الی محصل». من میخواهم عرض کنم غیر از اینکه بگوییم یرجع یا لایرجع، این معنا عجیب است. چرا؟ بهخاطر اینکه اصلاً فرض سوم که شبهه تردید در نیت ندارد. سید که فقیه بزرگی هستند. باید یک جایی بگویند اقوی و محل آن هم تردید در نیت باشد که شبهه آن باشد. در فرض سوم شبههاش نیست. من همینطور نمیخواهم بگویم که نیست. من میخواهم از عبارات خود مرحوم سید و از سائر موارد، شاهد بیاورم.

> 21:07

اول از جواهر میگویم و بعد از خود سید که متن جواهر و شرایع را آوردهاند میگویم. جلد پانزدهم جواهر، صفحه 479. برای اینکه تفاوت تردید در نیت و منوی روشن شود مرحوم محقق مثالی دارند. صاحب جواهر هم توضیح میدهند. خود سید هم در متن عروه در کتاب الزکات آوردهاند و قبول هم کردهاند. سائرین هم قبول کردهاند. تنها مرحوم بروجردی احتیاطی دارند که ظاهراً ندبی است. خب مطلب چیست؟

بازبینی #1
ایجاد شده 21 مه 2026 13:02:23 توسط ... .
به روزرسانی شده 21 مه 2026 13:02:51 توسط ... .